

1. Lwow EBERLE LIDIA, córka Leona i Barbary Tiuchanow
pseudonim „Lala, „Ewa”
2. 14 listopada 1920 r., Plos (Rosja)
3. –
4. Pochodzenia inteligenckiego, gimnazjum, 1 rok prawa na wydziale USB w Wilnie
1938/1939 r.
5. W latach 1939-43 pracowała, jako nauczycielka szkół wiejskich na terenie gmin
Kobylnik, Miadziół
6. –
7. Od 7 sierpnia 1943 r. w oddziale partyzanckim „Kmicica”, gdzie została
zaprzysiężona , sanitariuszka.
Po rozbiciu oddziału 26 sierpnia przez oddziały sowieckie Markowa przetrzymywana
na bazie Markowa, w jednej ziemiance z „Kmicicem”, przesłuchiwana przez
Wildżunasa „Bera”. Po reorganizacji oddziału „Kmicica” przez Markowa i
rozstrzelaniu 80 żołnierzy „Kmicica”, z plutonem „Kitka” udało się jej wyjść z bazy i
dołączyć do oddziału „Łupaszki”. W V brygadzie „Łupaszki” była sanitariuszką w
szwadronie kawalerii i przy sztabie.
Ranna w walce z Niemcami pod Worzianami. Brała udział w następujących walkach
V brygady: Bujaki, Koreniaty, Bibki, Prabuty, Wiszniew – Bonda, Pohulanka,
Radziusze, Podbrodzie, Bołosza, Janiszki, Żodziszki, Worziany.
st. strzelec – styczeń 1944 r.
kapral – listopad 1944 r.
plutonowy – 1945 r.
porucznik – wrzesień 1945 r.
8. Po rozwiązaniu przez „Łupaszkę” 23 lipca 1944 r. V brygady z 16 osobową grupą
„Łupa6zki”, przebywała w okolicy Świsłoczy; w październiku 1944 r. grupa w sile
ok. 40 osób przekroczyła granicę Curzona i znalazła się w Kieturykach, Gm. Jałówka

- (białostockie). W grudniu 1944 r. ^{grupa} została przejęta przez tamtejszą siatkę i rozlokowana w rejonie Brańsk – Bielsk Podlaski. Od 5 kwietnia 1945 r. w oddziale „Łupaszki”, do września 1945 r. bierze udział w walkach na terenie białostockim, kiedy to po ponownym rozwiązaniu oddziału przebywa na terenie Gdańsk-Oliwa, Sztum. Od kwietnia 1946 r. do marca 1947 r. jest nadal sanitariuszką, w oddziale „Łupaszki” podporządkowanemu Ośrodkowi Mobilizacyjnemu Wileńskiego Okręgu AK.
9. Aresztowana 26 czerwca 1948 r. wraz z „Łupaszką” w Osielcu k/ Makowa Podhalańskiego. Śledztwo w MSW przy ul. Koszykowej w Warszawie, w X pawilonie więzienia mokotowskiego. Skazana na dożywocie w procesie pokazowym Oś. Mob. Wil. Okr. AK/23.10.1950 -2 r.
Więziona w Fordonie (suterena), Inowrocławiu (izolatka) i ponownie w Fordonie. 26 listopada 1956 r. zwolniona na przerwę kary. W styczniu 1957 r. po rewizji Prokuratura Generalnego PRL złagodzony wyrok do 15. lat – anulowano.
- 10.
11. W 1962 r. kończy studia jako mgr archeologii Uniwersytetu Warszawskiego.
Kustosz Muzeum Historycznego m.st. Warszawy do 1984 r.
Kierownik Muzeum Cechu Rzemiosł Skórzanych od 1973 r. do dnia dzisiejszego.
12. Krzyż AK – Londyn, 15.04.1981 r., nr 23070
Krzyż Walcznych z 1 otokiem – Londyn, 11.09.1949 r., nr 35803
Srebrny Krzyż Zasługi z mieczami – Londyn, 15.08.1949 r., nr 35928
Medal Wojska – 15.08.1948 r., nr 26177 po raz 1. i 2.
Złoty krzyż AK – odznaka wyróżnienie 11.04.91, nr 2620
Złoty Medal im. J. Kilińskiego – 4.02.2005 r., nr 5522
Złota Honorowa Odznaka Rzemiosła – 4.02.2005 r., nr 289
- 13.
14. D. Fikus – Pseudonim „Łupaszka”. 1989 r., Paryż
A. Rószkiewicz-Litwinowicz – Trudna decyzja kontrwywiadu okręgu AK Warszawa 1943-1944 r., W-wa 1991 r.
Z. Szyłejko – Lepsza strona czasu, 1992 r., Londyn
M. Chojnicki – Radzymińscy żołnierze AK, Gościniec Radzymiński, 1994 r., nr 3
O. Christa – U Szczerbca i Łupaczki, 1999 r., Warszawa 1997 r.
K. Krajewski, T. Łabuszewski – Białostocki Okręg AK-AKO VII 1944-1945 r.

P. Niwiński – Okręg Wileński AK w latach 1944-1948, Warszawa, 1999 r.

B. Otwinowska – Zawołać po imieniu, Księga kobiet więźów politycznych 1944-1958, t. I 1999 r.

Fundacja Archiwum i Muzeum Pomorskich Służba Armii Krajowej oraz Wojskowej Sylwetki Polek-żołnierzy -7; Toruń 2003 r.

Żołnierze wyklęci – wydanie albumowe

A. GŁOWACKA A. MACIEJOWSKA. PISANE MIKROFONEM
Szczecin-Olsztyn 2004

Lidia Eberle

01-913 Warszawa ul. Szekspira 4/297

